

Patříme dál k sobě

Václav Neckář

Kam z očí tvých
Kam zmizel smích?
Kam z očí tvých
Kam zmizel smích?

Až ji zase potkáš
Řekni, že mi v nocích bezesných
Hlavou její jméno zní
Že ji pořád mám
Tak jako úsvit ranní hvězdu rád
A že kdykoliv se vrátit smí

(Tos jí vzkázal)
(Vzkázal přece tolikrát)
(Bloudí v závějích)
(Stále tvrdí)
(Že se k tobě nechce znát)

Je to jinak, známe ji

Chová se jak dítě
Pláč střídá smích
Když jsi mu vzal
S čím si hrálo
Rádo potrápí tě
Pýchou všech pých
Když ho příliš hýčkáš
Všechno se mu málo zdá

Její zrcadlo, prázdný šatník
Koupelna i stůl
Pořád na svém místě jsou
Cestou ať jen koupí
Někde něco k jídlu:
Cukr, mléko, sůl
Kuchyň zeje prázdnotou
Rád bych řek jí
Až se trochu zešeří
Že se vůbec nezlobím
A že navždy zmizel
I ten, co ji odved
A pak opustil
Škoda našich prázdných chvil

Patříme dál k sobě
Víc než se zdá
Na věky příštích dní
Patříme dál k sobě
Víc než se zdá
Oběma nám dávno
V žilách stejná píseň zní

Já vím
Já vím
Já vím
Patříme dál k sobě
Víc než se zdá

Na věky příštích dní
Patříme dál k sobě
Víc než se zdá
Oběma nám dávno v žilách
Stejná píseň zní

Patříme dál k sobě
Víc než se zdá
Na věky příštích dní
Patříme dál k sobě
Víc než se zdá
Oběma nám dávno v žilách
Stejná píseň zní

Já vím
Já vím
Já vím...